

sige, at når jeg sammenholder det, der står i aviserne, med den opfattelse, som bliver mig givet af organisationer og også af enkeltlærere og af de forskellige undersøgelser, så giver det et meget anderledes, og må jeg nok indrømme, betydeligt mere nuanceret billede af folkeskolen og dens virke og lærernes arbejdsforhold.

Jeg tror, hr. Frank Dahlgaard skulle have klippet i nogle andre aviser også, herunder f.eks. det nu desværre hedengangne Aktuelt, som bragte en fremragende serie om lærere og deres måde at håndtere arbejdet på.

Men det illustrerer måske forskellen. Jeg føler ikke nogen trang til at føre en politik, som alene er guidet af det, der måtte stå i aviserne.

Frank Dahlgaard (UP):

Ministerens oprindelige svar, som ministeren nu henviste til, var jo stort set – hvis man siger det på dansk – at folkeskolens lærere skal undervise. De skal ikke optræde som reservefædre og reservemødre, men det er jo det, de i virkelighedens verden bliver påtvunget.

Når lille Magnus eller Mette kommer grædende i skole eller ikke har fået omsorg, kommer de og kravler op på knæet af skolelæreren og skal fortælle om alle mulige ting, de har oplevet. Det var sådan noget, som man gjorde derhjemme hos far og mor, og som man ikke gør i dag.

Men ministeren skal jo snart ud i en valgkamp, og derfor er alle bare gode: Forældrene er gode, folkeskolen er god, lærerne er gode, og det hele fungerer bare. Men det har jo ikke noget med virkeligheden at gøre.

Jeg må opfatte – ministeren må korrigerer mig, for ellers kan vi jo slutte det her, hvis ikke jeg har forstået det rigtigt – at ministeren siger, at der ikke skal optrædes med opdragerrolle og som reservemødre eller -fædre, der skal bare undervises. Har dette noget med virkeligheden i folkeskolen i dag at gøre?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Uden sådan at blive voldsomt polemisk ville jeg da næsten ønske, at nogle folkeskolelærere havde haft den adfærd i de gode gamle dage, hvor hr. Frank Dahlgaard åbenbart gik i skole.

Jeg er lidt bekymret for brugen af ordet undervisning, for det lader til, at hr. Frank Dahlgaard med ordet undervisning forstår en meget klassisk katederundervisning. Undervisning er

for mig et meget bredt begreb. Det, som er en del af folkeskolens opgave, er bl.a. at opdrage til det fælles. Forældrene har i sagens natur hovedansvaret for opdragelsen af børn, men skolen har alle dage opdraget, været med til at socialisere ind i det fællesskab, som et samfund er. Det er bl.a. derfor, at spørgsmål om demokrati og medborgerskab er en naturlig del af skolens virke. Derfor vil der også være et element af omsorg i det at have en lærergerning. Det finder jeg helt naturligt.

Det er klart, at det ikke bør kamme over, for læreren er netop – for igen at henvise til mit indledende svar – en professionel underviser, en lærer. Det er meget afgørende, og det er derfor, dialogen mellem skole og hjem er vigtig. For at den dialog giver mening, bliver skolen nødt til at have klare mål, men den bliver også nødt til at have plads til alle elever.

Derfor vil jeg til enhver tid holde fast i den prioritering, jeg gav, af de udfordringer, jeg ser skolen stå over for. Skolen er ikke noget problemløst sted. Det er bare ikke et sted, som man kan beskrive så sort/hvidt, som hr. Frank Dahlgaard gør det, som et problemløst, jaget, svigtet foretagende.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, men nu har vi i hvert fald fået ridset op, at vi ser på verden – i hvert fald skoleverdenen – fuldstændig forskelligt.

Men når ministeren siger, at jeg ser sort/hvidt på det, må jeg sige, at jeg jo godt ved, at af de knap 1.700 folkeskoler, vi har i Danmark, er der altså nogle, hvor det fungerer rigtig godt, og der er nogle, hvor det fungerer så dårligt, at selv ministeren erkender det.

Men rigtig mange fungerer sådan nogenlunde på den samme måde. Og skal man generalisere det, og det bliver man jo nødt til i en debat som denne her, har udviklingen jo vist, at en stigende del af lærernes tid går med det, der tidligere i hvert fald blev kaldt traditionelle opdrageropgaver, og som ikke blev påtvunget skolens lærere før, men som bliver det nu.

Men jeg kan forstå, at ministeren afviser det, og siger, at sådan er det ikke, det er godt, det har altid været godt, tingene forandrer sig, forandring er i sig selv positiv, ingen forandring er negativ, og det skal bare køre med lidt mere præcise mål.